

Modum menighetsblad

NR. 5 · 1994 63. ÅRGANG

Foto: A. Å. Opdal

Kirke og hoppanlegg – hvordan er naboskapet?

Hoppanlegget i Heggenåsen har gjennomgått store utbyggings-enderinger, – vegg i vegg med Heggen kirke. Og nå står nye planer om helårsdrift i bakken for døra. Hvordan blir naboskapet mellom hoppanlegg og kirke?

Se s. 4–6

<p>Menighetsbladet og EU Dette er siste nr. før folkeavstemningen, og menighetsbladet har ingen dekning av EU-saken. Men redaktøren har gjort seg noen tanker på lederplass.</p> <p>Se s. 2</p>	<p>Tonje med dans og drama Tonje Jacobsen, inntil nylig leder av Heggen Gospel, og frisk og samfunnsengasjert jente, kan møtes i portrettet på midtsidene.</p> <p>Se s. 8–9</p>	<p>Kvinnelig prest i Modum? Det har vært debatt om kvinnelige prester i media i høst. Les hva våre prester og menighetsrådsledere mener om saken</p> <p>Se s. 11</p>
<p>Satanisme er en ekstrem kult Arne Tord Sveinall, leder på Institutt for Sjelesorg, er en landskjent ekspert på satanisme og nyreligiøse bevegelser. Les intervjuet med ham.</p> <p>Se s. 7</p>	<p>Gud har alltid vært en slags engel Martin Nygård Jensen, nettopp fylt 7 år, har gjort seg noen tanker om skolen, steiner, livet og de store spørsmål...</p> <p>Se s. 10</p>	<p>Da jeg fikk være til hjelp Eva Amdahl forteller om en opplevelse hun hadde på et sykehus en gang.</p> <p>Se s. 15</p>

Modum prestegjeld

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjenes av prest, kateket eller organist
man-fr 9-11.30
Tlf 32 78 79 00(sentralbord). Direkte linje når sentralbordet er stengt
32 78 77 67.

Prestekontor for Nykirke sokn
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 93

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 70 17

Res.kap. Tormod Moviken
Jahrenveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 23 50

Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 75 55

Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke)

Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 32 78 45 86

Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 71 33

Organist (deltid) Heggen og Nykirke
Ann Helen Eilertsen (vikar) Kvartsv.,
3340 Åmot
Tlf. 32 78 46 78

Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 32 78 05 16

Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 79 00

MENIGHETSRAÐ

Heggen menighetsråd
formann Helga Faugstad Albrigtsen
Ihlenkleiva 19, 3360 Geithus
Tlf 32 78 01 68

Nykirke menighetsråd
formann Guri Jensen
Bingsveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 50 91

Snarum menighetsråd
formann Ingebjørg Hovde
Såstad, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 48

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide
Orrelia, 3340 Åmot
Tlf 32 78 41 47

Redaksjonskomite:

John S. Andersen, Bente Olsen,

Mari Wærsted Axelsen,
Anne Britt Molund Schartau.

Illustrasjoner og vignetter:
Valborg Sirnes og Sigrun Sørensen
Kasserer Sverre Asbjørnsen
Strandgata, 3340 Åmot
Postgironr 5 47 85 40
Bankgironr 2270.03.00874

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS :
Opplag 5 400

Redaksjonelt . . .

Menighetsbladet og EU

- Bør vi ikke skrive om EU også i menighetsbladet, spurte jeg redaksjonsgruppa mi på forrige møte.

De trodde vel først at jeg spøkte. Og gav deretter uttrykk for at de mente folk var blitt ganske lei hele EU-debatten. Tanken min var å la en Nei- og en Ja-person prøve å begrunne sitt standpunkt i forhold til den kristne tro og moral. Vi dropet imidlertid hele prosjektet.

Men jeg sitter igjen og gjør meg noen tanker. For det er jo et faktum at kirken ikke har markert seg i debatten på noen måte. Er ikke saken viktig nok? Jo, åpenbart. Avgjørelsen vil kunne bety mye for hvilken kurs vi som samfunn har mulighet til å stake ut i framtida. Skulle ikke saken angå oss ut fra et kristent/etisk syn? Helt opplagt. Men kirkens vegring mot deltakelse ligger kanskje mye i at vi har kristne i begge leire.

Jeg har likevel lyst til å prøve å dra et perspektiv som jeg synes er viktig ut fra mitt kristne/etiske ståsted.

Utgangspunktet er at moral og etikk ikke bare er noe som angår oss som individer. Det har like mye å gjøre med hvordan vi får til samfunnet vårt.

Ett eksempel: Da Romatraktaten ble laget rundt 1960, var de 20 % rikeste i verden 30 ganger så rike som de 20 % fattigste. I dag er de 60 ganger så rike. Er det en rettferdig utvikling?

I samme periode har vi forbrukt like mye naturressurser som alle generasjoner gjennom historien før 1960. Er det forsvarlig?

Og denne veksten fortsetter. Vår statsminister snakker om vekst som nødvendig for en bærekraftig utvikling. Men med en vekstrate på 4 % årlig vil våre oldebarn om 100 år forbruke 50 ganger så mye av varer og tjenester som vi gjør i dag. Er det moralsk forsvarlig?

Vi skjønner at økologi i bunn og grunn er etikk. Det burde også økonomi i langt større grad være. Begge ordene kommer av samme rot, og handler om "husholdning". Å kunne husholdere riktig i vår verden i dag, både i forhold til økologi og forskjellen rik/fattig, handler først og fremst om etikk. Vi sitter i vår europeiske velstand i dag i et etisk fallitt-bo, med en utvikling som hovedsaklig blir styrt av det teknologisk mulige og det økonomisk lønnsomme.

I et slikt perspektiv bør vi også se på EU-avstemningen:
Hvordan kan vi best snu en slik utvikling?

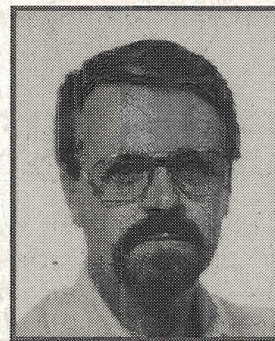
Det er her jeg får mitt dilemma: Uansett hvordan jeg leser Roma-traktaten og Maastricht-avtalen, så finner jeg lite annet enn en rørende omsorg for en vekstfilosofi basert på det teknologisk mulige og det økonomisk lønnsomme.

Godt etisk valg 28. november, folkens!

berger

Ord til ettertanke:

Bjørn Enstad,
lege
Vikersund

«Har du noe på hjertet?»

Redaksjonsmedlem Bente ringte og stilte meg dette spørsmålet på sin lune, litt beskjedne og forsiktige måte. Jeg har det, men jeg kjenner en slags beskjedenhet med tanke på å vise det til alle husstander i Modum. Min trønderske herkomst til tross; jeg er noe reservert av natur, og særlig når det dreier seg om troen og Gud.

Jeg var i grunnen mye mer frimodig da jeg var 20 år. Min tro har forandret seg mye fra jeg den 15. mars 1960 med bankende hjerte, tørr munn og skjelvende bein gikk fram til alterringen i Nidarosdomen. Det var vekkelsestider i Trøndelag den gang; John Olav Larssen og Rolf Listrøm talte og sang slik at domen ble for liten og avisene og busselskapene fikk ekstra kveldsarbeid. Hva er det som er forandret? Jeg vil først nevne tre tap:

Jeg har mistet den sikkerheten som det var å holde seg til de forståelige og anvendelige inndelinger i Gud og djevel, godt og ondt, synd og nåde, lov og evangelium. Troens matematikk er borte. Jeg har mistet den gode og intime tilfredsheten ved å høre «hvor det stormer der ute her er det fredfylt og tyst». Skrikene fra de der ute, uroer meg og gjør vondt.

Jeg har mistet vissheten om at vi i den etablerte kirke- og kristelighet har Gud på vårt parti. «Tollere og skjøger kommer før inn i Guds rike enn dere,» sier Jesus til de korrekte rett-troende.

Disse tapene av sikkerhet, tilfredshet og visshet i troen har skjedd langsomt over år; en slags avkledning. Noen synes kanskje jeg burde sørge over å miste så viktige troselementer, kanskje en og annen lurer

på om jeg er troende i det hele tatt i rett kristelig forstand.

Jeg tror det var bra og nødvendig for meg å miste dette for å få noe annet som nå betyr mye mer for ektheten og troverdigheten i min tro. Jeg vil kort nevne de tre viktigste gaver:

Jeg har fått en ny frihet. Jeg trenger ikke lenger være en forsvarer for Gud. Forpliktelsen til å skulle svare på Guds vegne for hans verdensstyre, ble ganske tung å bære, særlig fordi jeg selv synes han regjerer uforståelig, uforsvarlig og urettferdig. Gud får svare for seg selv, og jeg tror han en dag vil gjøre nettopp det.

Jeg har fått en ny smerte. I møte med dypt krenkede og vanærede mennesker, kan jeg vise min sanne menneskelighet og svakhet og ta helhjertet del i anklager mot Gud: «Hvorfor, Herre, står du så langt borte? Hvorfor skjuler du ditt åsyn i trengsels tider? (Salme 10,1).

Jeg har fått en ny glede. Den største vi mennesker kan erfare, tror jeg: Gleden over dåpens nåde. Hver dag og stund i hele vårt liv kan vi vende tilbake til dette ufattelige under: I dåpen ble vi innpodet i Kristus. Ingen makt i verden kan rive oss ut av Jesu hender som holder også når livsødeleggende kaoskrefter river og sliter i oss og omkring oss. En slik frelser er det vi alle trenger, og han har fått oss og vi ham, i dåpens vidunderlige nåde.

Frihet, smerte og glede; det er min tros erfaringslandskap og mitt hjertes innhold i dag.

Bjørn Enstad

Vikersund hoppcenter:

– Plagsom nabo for Heggen kirke?

–Hoppcenteret er kommet for å bli. Det må vi alle forholde oss til. Utallige dugnadstimer og annet frivillig arbeid er lagt ned i bakken. Bare grunninvesteringene beløper seg til mange millioner kroner. Respekt for kirken og heligdagsfreden er en forutsetning for all aktivitet i skiflygingsbakken. Det er viktig at vi lærer å leve med hverandre. La oss derfor se på felles muligheter i stedet for å ergre oss.

Menighetsbladet har besøkt Per Willy Holseter, en av ildsjelene bak Vikersund Hoppcenter, for å få vite mer om utbyggingen borte i Heggenåsen. Det er med en viss spenning vi ser fram til dette møtet, fordi en del aktiviteter i hoppbakken har skapt uro i kirkekretser. Vi tenker her på aktiviteter som vanskelig lar seg forene med kirkelige handlinger. Som kjent er hoppcenteret kirkens nærmeste nabo.

Samlet løsning

–Først i 1980 ble jeg involvert i utbyggingen. Det var da vi begynte planleggingen av normalbakken (90m). Kort fortalt munnet den ut i å samle all aktivitet på ett sted i Heggenåsen. Idretten var best tjent med en slik løsning fordi det nytter ikke med bare én hoppbakke når en vil tilfredstille opplæring, utvikling og trening. Jordbruksmyndighetene var også positive til en samlet løsning for å unngå dyrket mark, og fristet med å frigi arealet.

–Da vi tok fatt med klargjøring av eiendomsforholdet, støtte vi på vansker, men da Signe Hovland gav sitt område vederlagsfritt til idrettsforeningen, var mye gjort. Dessuten bisto kommunen til å løse ut sletteområdet.

–Da nittimetersbakken var ferdig i 84 og hadde fått fylkesstatus, begynte arbeidet med skiflygings-

Plagsom nabo, – eller til å leve med?

Foto: O. J. Tveit

bakken. Det har vært mye slit og tunge tak. Her vil jeg nevne Odd Hovde. Uten hans hjelp ville det ikke ha vært noe hoppcenter. For min egen del vil jeg legge til at hadde jeg visst hva jeg gikk til, er det ikke sikkert at jeg hadde sagt ja.

Respekt for kirken

–Når det gjelder vårt forhold til kirken vil jeg si at hoppcenteret alltid var innforstått med heligdagsfreden og innstilt på å klare opp i eventuelle interesser motsetninger. I en rapport til idrettsforeningens årsmøte 1981 kommer dette klart fram: "Åpne kanaler til

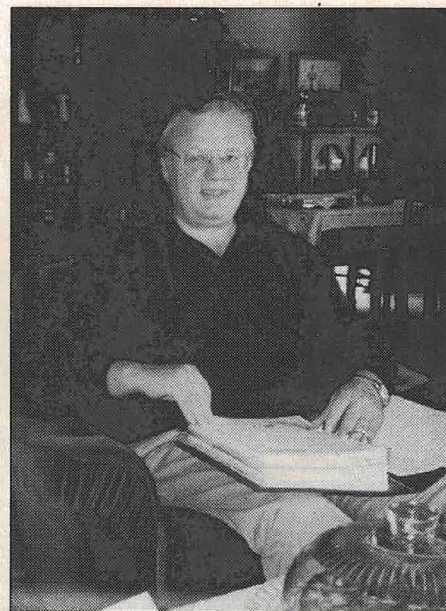
kirkens representanter er viktig. Gjennom informasjon om hverandres aktiviteter og respekt for hverandre, er det fullt mulig å opprettholde et godt forhold naboene mellom. Stikkord er heligdagsfreden, lyd og lydnivå. Brukere av hoppsetteret må søke informasjon, ikke forvente at andre skal passe på og fortelle."

–Hoppsetteret er planlagt som et besøksanlegg både sommer og

vinter. Dette vil ganske sikkert medføre økt aktivitet i området. Med et reklamebudsjett på 3-4 millioner kroner vil det ha en samlet effekt for hele bygda. Spørsmålet blir da hvordan vi skal forholde oss til hverandre. Ikke alt kan forutses. Vi blir derfor nødt til å ta en del problemer underveis. Vi er innstilt på å leve i fordragelighet med våre naboer og se på mulige løsninger med et åpent sinn.

Framtidsutsikter og nytenkning

–Jeg kan tenke meg regelmessige kontaktmøter mellom hoppsetteret, kommunen og kirken. Det kan også være snakk om felles adkomst vei til kirken og hoppsetteret med omlegging av den gamle kirkeveien nedenfor kirkebakken og felles parkeringsplass. Vi får da redusert trafikken opp mot kirkebakken. I parkeringsområdet kan vi tenke oss et serveringssted. Det vil også kunne benyttes i kirkelig øyemed. Selvfølgelig må området beplantes med avskjerming mot kirken der den åpne bekken vil danne et naturlig skille.

Per Willy Holseter

–Det er derfor viktig at vi ser på hvorledes vi felles kan utnytte våre ressurser og gjøre hele området til et attraktivt sted hvor folk vil være. Det betyr at vi må være villige til å tenke nytt. Kirken er også i utvikling. Veikirken er blitt et begrep.

JohnSA

- 1936 Første hopprenn i Vikersundbakken. Hilmar Myhra satte bakkerekord på 86 m.
- 1966 Første skiflyvningsrenn. Bjørn Wirkola hoppet 146 m, – verdens lengste hopp til da.
- 1977 Under VM satte Frantisek Novak ny bakkerekord på hele 156 m.
- 1990 Riksanlegget ferdig. Både Dieter Thoma og Matti Nykänen hoppet 171 m.
- 1993 Under World Cup hoppet Espen Bredesen 185 m, som er nåværende bakkerekord.

Forslag om helårsdrift i Vikersundbakken:

– Tenk om vi kunne bruke Heggenåsen som bygdas gjestestue?

Hva skal skje i Heggenåsen?

– World Cup 95, svarer vel de fleste av oss, – men noen tenker, drømmer og håper på mye mer for Hoppsetteret. Tenk om vi kunne få til et felles helårs tilbud i Heggenåsen.

–Vi har et kulturlandskap å bygge på.

–Vi har landets eneste skiflyvningsbakke

–Vi har en middelalderkirke som også er åpen veikirke hele sommeren.

–Og vi har en PRAKTFULL utsikt!

Mange mener at dette må det settes på. Bergliot Ingesen og Ingjerd Åsheim har vært engasjert i hopp-

senteret denne sommeren med turistinformasjon og organisering av vedlikehold i bakken. Idéene har tatt form etterhvert.

De (og mange med dem) ønsker nå helårsdrift i Heggenåsen. Tanken er å få til et serveringssted og et sted å være for f.eks. store og små hoppere, kirkegjengere og turgående. Tonradgården som er en av Modums eldste bygninger må flyttes, og nå skal den få plass "i bakken".

Bergliot:

Nå er det gitt klarsignal for å flytte Tonradgården, den skal ligge omtrent der hvor informasjonskiosken står i dag. Nå starter vi opp

så fort som mulig, for en god plan har vi!

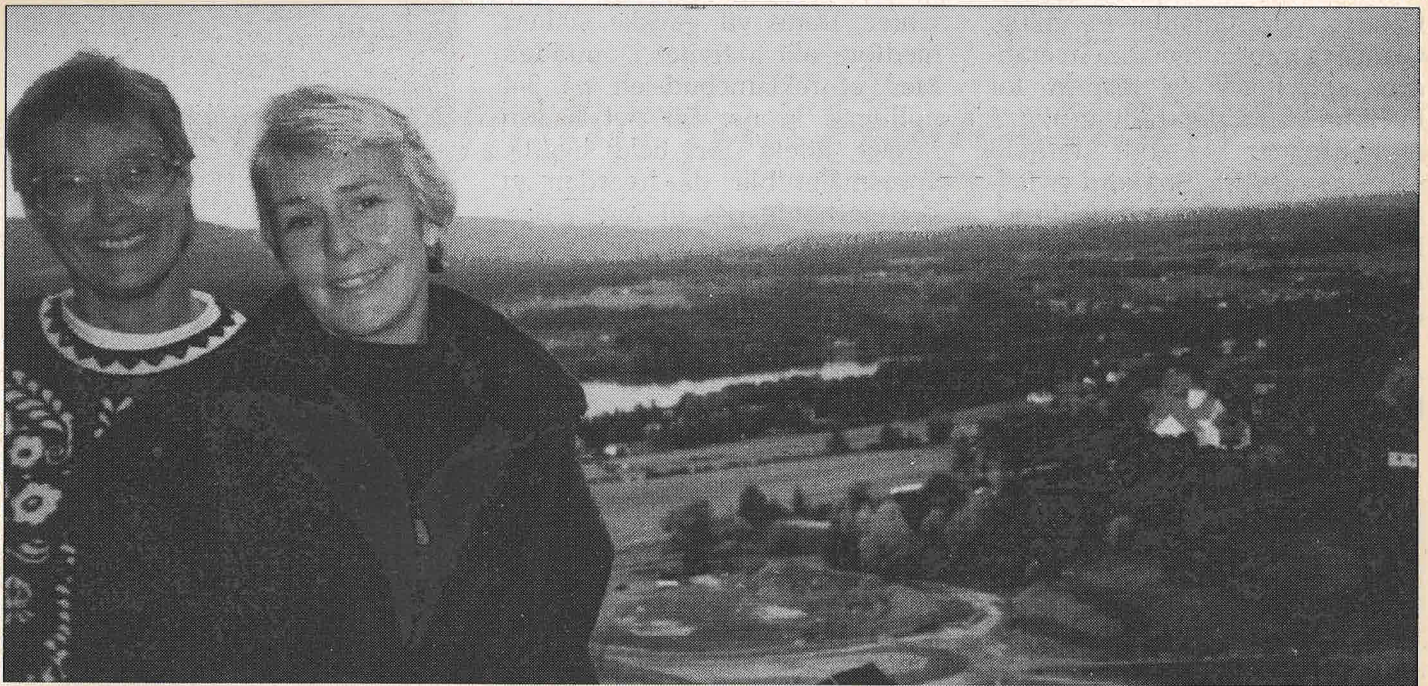
Tone Hiorth, kommunegartner og kirkeverge har laget en plan for beplantning, friareale, parkering for biler og busser, turstier i området og plassering av Tonradhuset.

Viktig med skjerming

Tone:

Slik området ligger i dag er det et åpent sår i landskapet, men når flere skråninger blir tilsådd, og det blir plantet inn trær og busker i området, blir det mye bedre.

På gangveiene er det foreslått rød stein, da blir stiene lettere å følge, og en slipper unødige skilting.

Fra v.: Bergliot Ingesen og Ingjerd Åsheim: Dette kan bli et fruktbart samarbeid.

Tone:

Kirken og hoppcenteret må kunne leve side om side vinter som sommer. For at det fortsatt skal være mulig å ha en rolig stund på kirkegården, er det viktig å skjerme med busker og trær mot sletteområdene og området der Tonradgården skal ligge. Dette med å flytte Tonradgården var forresten ordfører Odd Flattums idé.

Ingjerd og Bergliot:

Vi ønsker at Heggenåsen kan fungere som en informasjonsentral der alle som starter opp med noe av interesse, kan gi oss beskjed. Da har vi mulighet til å formidle dette videre til turister og lokalbefolkningen. Her har vi et prosjekt hvor Hoppcenteret, kirken, kommunen og kulturavdelingen kan samarbeide. Vi tror det kan bli et fruktbart samarbeide.

Tone:

Samarbeidet har stort sett fungert bra til nå, selv i anleggsperioden var det stille i bakken når det var begravelse i kirken. Vi håper på fortsatt god forståelse og respekt for de kirkelige handlingene som krever ro i omgivelsene

Ruste opp gamle veier

Vi har også tatt en prat med sogneprest Jon Mamen som har noen kommentarer til samarbeid.

Jon:

De store arrangementene har stort sett gått greit, om vinteren må jo arrangementene startes om formiddagen, det blir tidlig mørkt. Det er gått rutine i å søke om dispensasjon hos politiet fra lov om helligdagsfreden. Jeg er mer skeptisk til motorstevner om sommeren. Motorstøy så nær kirken er ikke ønskelig, og det er i beste bryllupssesongen også. Jeg ser fram til dette som skal skje nå. Behovet for et sted å være i forbindelse med minnesamvær og eventuelt kirkekaffe er der. Min store drøm når det gjelder kulturlandskapet omkring Heggen er å ruste opp de gamle kjerreveiene til kirken. Tenk å få til en gangvei fra Åmot over Holo og videre til Heggen, og fra Vikersund til Heggen. Tidligere rodde de fra Geithus over Bergsjø, og gikk kjerreveien opp til kirken. Det er også endel husmannsplasser som er godt bevart i området her. Så Heggenåsen byr på mange muligheter på sikt.

Ingjerd og Bergliot:

Rent praktisk har vi vært i kontakt med fylkeskonservatoren som sier vi får økonomisk hjelp til "nye" gamle vinduer. Vi har også vært i kontakt med statens veivesen. For når vi er igang med planene har vi spurt om å få Teigehuset på Tangen også. Dette

huset skal rives i forbindelse med ny bru. I samtale med Tone Hiorth og Sigmund Heier har vi kommet til at bakken tåler et stort hus også, i tillegg til Tonradgården.

Det å prate med Bergliot og Ingjerd er ganske spennende. De formelig bobler over av entusiasme. Når Bergliot viser tendenser til å "lette", trekker Ingjerd tingenes tilstand fint ned på jorden igjen. De utfyller hverandre, og ingen av dem er redde for å ta i et tak. Turistene vil gjerne se både bakken og kirken. Sletta syd for bakken kan tilrettelegges for bobiler. Et toalett og tømmeanlegg for det sanitære skal det også bli plass til.

I og B:

Og så tenker vi oss stedet brukt som bygdas gjestestue. Kanskje kan også søndagsskolen få plass her. Vi tenker også på "pyntebussen" på fredager. Kanskje vi kunne ha et tilbud om gryterett eller bare en kopp kaffe i praktfull utsikt. -La det bli det nye pensjonisttreffestedet, rusle en tur på skikkelige gangveier, -vi ser for oss trimgjengen!

-Åhh, vi har så mange planer, har noen enda flere idéer så bare ring oss! Tlf : 32 78 83 39.

Mari

– Det er ikke rom for svakhet innenfor satanistbevegelsen

– For 30 år siden levde man med forestillinger om en religionsfri tid. Men det er umulig for menneskene over tid å eksistere i et tomt rom.

Det er Arne Tord Sveinall, vikarierende leder for Institutt for sjelesorg, som sier dette. Han er blant dem i landet som har satt seg mest inn i temaet og reiser rundt for å holde foredrag og samtaler med mennesker.

Hvordan ble du opptatt av nyreligiøsitet?

– Det er en lang historie, begynner han, og forteller om den gang han som ung gutt arbeidet sammen med en mann fra Jehovas Vitner.

– Diskusjonene med ham vekket nysgjerrighet, og jeg fikk behov for å se min egen tro i perspektiv.

– Det ser ut til å ligge forskjellige behov bak interessen for nyreligiøsitet.

Arne Tord deler dem i to forskjellige grupper.

Religionen "redder" dem fra "la-det-skure" livsstil

– Noen søker en aktiv kult med bofellesskap, ofte en intens, stram sekt. De ønsker å tenke radikalt om sitt liv og gir avkall på frihet og økonomi. Det religiøse livet krever totalt engasjement, kompromissløst. Tenk på Ibsens Brand i sekterisk utgave...

– Fellesskapet i sekten blir svaret på en dyp lengsel etter miljø, tilhørighet. Mange finner her tydelig autoritet i livet som de har leitet etter. Religionen gir klare linjer for rett og galt i forhold til tro og kanskje også for mat, klær osv. Man slipper å velge selv.

– For 30 år siden levde man med forestillinger om en religionsfri tid.

– Det er umulig for menneskene over tid å eksistere i et tomt rom.

Ateisme fungerer kun i en generasjon, så blir rommet fylt opp med et eller annet...

Arne Tord Sveinall

De tror på krefter og makter, energi og krystaller

– Her finner vi den andre gruppen av nyreligiøse. De går aldri inn i en kult eller sekt, men er generelt opptatt av astrologi og reinkarnasjon, energi og krystaller.

– De har behov for en bredspektret form for religiøsitet, ønsker å oppleve religiøsiteten på kroppen og befatter seg gjerne med meditasjon og yoga.

– Reinkarnasjonsterapi er en terapi hvor man plasserer seg selv og ser problemer som produkter av sine tidligere liv.

– I astrologien ser man seg selv i forhold til universet – en skjebnetro – som kan være ganske passiviserende. Mange kjøper krystaller som skal komprimere universets energi. Drivkraften i dette er en tro på det guddommelige som energi.

"Alt er ett og gud er alt – og jeg er gud." Det er kort vei tilbake til naturfolkets tro på leopardtannens magiske kraft. Grensene mellom krefter og makter blir

uklar. Naturfolk har ingen forutsetning for å tolke naturkreftene. De opplever det som makter.

Mange er på leiting etter å forstå seg selv. Hvem er jeg?

– Vi har lenge levd i en individualistisk, narsissistisk tid, med liten interesse for historien, dvs. generasjoner før oss.

– New Age bevegelsen har gjort det mulig å være religiøs igjen. De har sagt riktige ting om krig/fred og om naturvern.

– Men jeg synes de går for langt når de stiller spørsmålet: Har nødvendigvis en elv mindre rett til liv enn mennesker? Da sidestiller de naturen med mennesket. Mennesket er ikke lenger forvalter av naturen, men likestilles med jord, stein og vann.

Det er å gå for langt, mener Arne Tord.

Satanisme – en ekstrem form for kult

– Satanisme kan forstås som en ekstrem form for motkultur, ikke bare mot Gud, men de setter også kristen moral og verdi på hodet. "Alt hva du vil, skal være din lov."

I den kristne tro er det rom for de svake og det som er svakt. Her er en av de største motforestillingene satanistene har mot den kristne tro. For dem eksisterer bare det sterke, det er ikke rom for svakhet innenfor satanistbevegelsen.

– Vi lever i et samfunn der det meste er lov. Ungdommen må ty til bizzarre ting for å markere opprør i et samfunn hvor det meste er "tillatt".

– Jeg husker mitt eget opprør, sier Arne Tord, – og er tydelig tilbake i tanker til Sørlandet for lenge siden.

– Mitt eget opprør var kortspill, eller gå på kino (det var synd den gang) – eller i verste fall et glass pils.

Forts. s. 12

– Ingen spurte om jeg var kristen. De godtok meg som jeg var

Ute står sola lavt over tretroppe-
ne. Tonjes langhelgs-permisjon er
snart over. Omkring midnatt drar
hun med nattoget tilbake til
Nordhordaland Folkehøgskole,
like nord for Bergen. Der er hun
nå elev ved reiselivslinjen.

I sommer sa hun fra seg vervet
som leder for Heggen Gospel. Nå
kan hun se tilbake på fem fine
lærerike år i Gospelen. Alt i 14-
årsalderen ble hun medlem. Det
var venner som tok henne med
dit første gangen. Hun husker
godt at hun var nysgjerrig på hva
ungdommen drev med der inne
på menighetssenteret. Tonje smi-
ler beskjedent og sier at hun alltid
har likt å synge. Kanskje hadde de
bruk for henne?

**«Selv om jeg tror på Gud,
hender det likevel at jeg
tviler.»**

–Jeg følte med en gang at jeg var
velkommen. Ingen spurte om jeg
var kristen. De godtok meg som
den jeg var. Her var det et trygt
og godt miljø der jeg gled naturlig
inn. Kristenliv og tro ble for meg
en utvikling. Selv om jeg tror på
Gud, hender det likevel at jeg tvi-
ler.

Etter et år ble hun valgt inn i
styret, og 18 år gammel var hun
leder for Heggen Gospel.

–Det var ganske nervepirrende
første gangen jeg stod foran en
forsamling. Bare det å ha ansvar
for en gjeng på 90-100 ungdom-
mer er i seg selv ganske skrem-
mende. Men Arild Løvik hjalp
meg. Han kom ofte med gode råd
og oppmuntrende ord.

Sammen Mie Høidal var hun
med på å ta i bruk dans og drama
som uttrykksform i Gospelen.
Her trekker hun fram en moderne
versjon av lignelsen om den bort-

komne sønn. Den falt heldig ut.

–Dans og drama er en måte å for-
midle et budskap på; også over
landegrensene. Som du vet har
Heggen Gospelkor vært på flere
utenlandsturnèer og opptrådt på
forskjellige steder; til og med bak
murene i et fengsel i Sør-
Tyskland. Når vi er ute og reiser,
prøver vi på å spre tensing-bevè-
gelsen til andre. Vi vil gjerne at
den lokale ungdommen skal star-
te egne kor. For mange kan dette
være en ny innfallsvinkel til kris-
tenlivet.

Tonje virker nøktern og med
begge beina på jorda. Svarene
som hun kommer med er gjen-
nomtenkte og overveide. under
samtalen med henne fortalte hun
at i niende klasse skrev hun sær-
oppgave om Amalie Skram.
Hennes skjebne var fascinerende
lesing.

**«Tro nå ikke at jeg er en
såkalt kvinneforkjemper,
men jeg prøver å følge
med.»**

–En ærlig og modig forfatter. På
de tiden hun levde var det å skri-
ve om kvinnene sin rett til å være

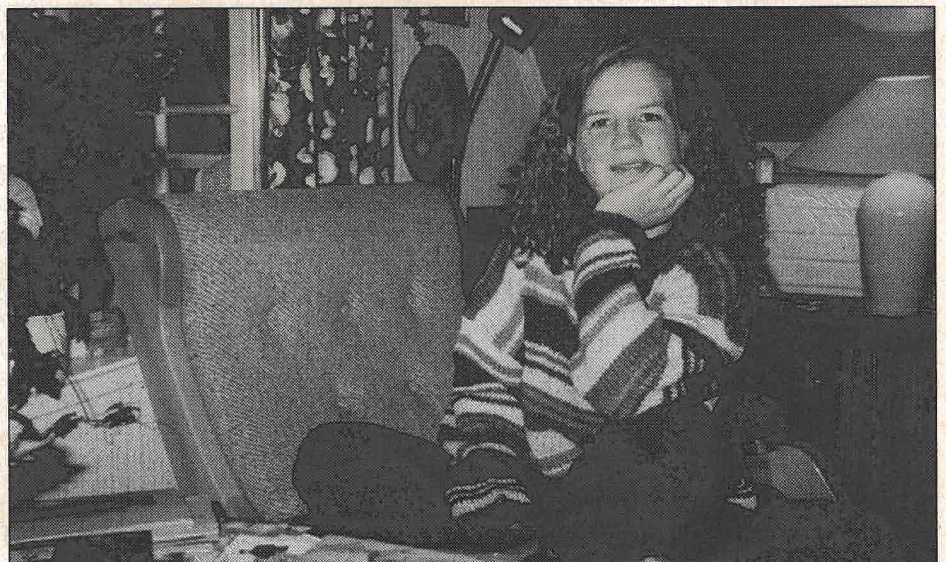
seg selv og stå fram med sine pro-
blemer, nærmest uhørt. Hun led
og hadde mye vondt i er mann-
samfunn hvor kvinnene bokstave-
lig talt skulle tie i forsamlingene.

–Tro nå ikke at jeg er en såkalt
kvinneforkjemper, men jeg prøver
å følge med. Likestilling og like-
verd er viktig for å skape et bedre
samfunn også for menn.
Hamarbispen, Rosmarie Køhn,
synes jeg er en verdig represen-
tant for dem som kjemper for
kvinnens plass i samfunnet vårt.
«Rett mann på rett plass er oftest
en kvinne.» Det er ord til ettertan-
ke.

–Jeg innrømmer gjerne at jeg
synes det var litt rart med kvinne-
lige prester. Det er sikkert fordi
jeg forbandt prester med menn.
Kvinner kan like godt som menn
ha et prestekall.

**«Fengsel ser ikke alltid ut
til å hjelpe.»**

Samtalen dreier inn på de økende
voldstendensen i samfunnet vårt.
Hun retter seg mer opp i stolen.
Den avslappede holdningen er
liksom borte.

–En overveiende del av overgriperne er menn. De angriper dem som er svakere. En kan spørre seg selv hva som er galt, når voldsforbrytere krabber gjennom vinduer og begår voldtekt og drap på uskyldige forsvarsløse mennesker.

–Fengsel ser ikke alltid ut til å hjelpe. Mange begår nye forbrytelser når de slipper løs. Det er mulig at samfunnet bør legge mer vekt på behandling under soning. Forebyggende arbeid er også viktig. Det er mange barn og unge som sluker rått voldfilmer både på TV og video. De får dårlige forbilder. Det må finnes en måte å få stoppet denne tendensen! Her har ikke bare myndighetene, men også foreldrene et stort ansvar.

«Jeg vil arbeide med noe som er kreativt.»

Tonje er nitten år og nettopp ferdig med videregående skole. Hun har tro på framtiden og veien synes alt klar.

– Jeg vil ha meg et yrke og fast inntekt. Det gir sikkerhet. Jeg vil arbeide med noe som er kreativt,

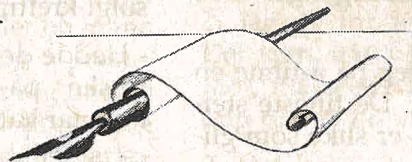
for jeg liker å skape og se resultater av det jeg gjør.

Det blir noen sekunders pause. Så bryter smilet fram og det kommer kjapt.

–Men det aller viktigste er at jeg trives med kjæresten.

JohnSA

Diktspalten

Ord over grind.

Du går fram til mi inste grind
og eg går og fram til di.
Innanfor den er kvar av oss eisam,
og det skal vi alltid bli.

Aldri trenge seg lenger fram
var lova som galdt oss to.
Anten vi møttes tidt eller sjeldan
var møtet tillit og ro.

Står du der ikkje ein dag eg kjem
fell det meg lett å snu
når eg har stått litt og sett mot huset
og tenkt på at der bur du.

Så lenge eg veit du vil koma i blant
som no er over knastrande grus
og smile glad når du ser meg stå her,
skal eg ha ein heim i mitt hus.

Det er vanskelig å forklare hva som gjør at en blir glad i et dikt. Så lenge jeg kan huske, har jeg vært opptatt av dikt, kanskje særlig dem som var tonesatt og kunne synges. Der finnes en uendelig skatt av dikt, noen for en hver anledning eller stemning. Diktet er på en måte en fortelling skrevet med få ord.

Dette diktet av Haldis Moren Vesaas som jeg har valgt i dag, talar meg ved sin fine rytme og forteller meg om to mennesker som lever nært sammen, men innser at der kan finnes en grense i vårt sinn som ingen slipper innenfor. Likevel har disse to

Betzy Tøien

menneskene full tillit til hverandre og til hverandres kjærighet. Den grensen i sinnet, som ikke må overskrides, er kanskje selve grunnlaget for at kjærigheten holdes levende.

Det er en stillferdig, fortrolig tone i diktet. Jeg føler en ekte glede hos forfatteren over et vakkert forhold mellom to mennesker.

- De fineste steinene jeg veit om, er slike som glitrer i blått

- Jeg trur at Gud alltid har vært en slags engel. Men Jesus har levd her på jorda.

Tror Martin Nygård Jensen. Han har akkurat fylt 7 år, og jeg har fått en liten audiens med siste bursdagskakerest.

- Den heter Tropisk aroma, sier Martin. Det er den beste kaka jeg veit. Det og muffins. Også den bløtkaka pappa laga til bursdagen min, med gele.

Litt grøtet i målet er han i dag, en begynnende forkjølelse, høres det ut til. Så han foretrekker appelsinjuice.

- Du skjønner, det er C-vitamin i juicen.

Martin bor på Åmot, og går i 1. klassen på Buskerud skole.

- Jeg tror det er 23 eller 25 i klassen. Det er flest jenter.

Det er ikke noe gærnt med jenter sånn i seg sjøl, men Martin har ikke sans for sånn kjæreste-dill.

- Jeg hater å være kjæreste. Det er det ingen i klassen som vil være.

Skolen er bra, synes Martin. Og han liker særlig godt å regne. Men det også bra å tegne, særlig jettfly. Det kjedeligste er å fargelegge. I friminuttene er det morsomst å leike pol'ti og røver. Kanskje ikke så rart, når en ser det i forhold til hva Martin skal når han blir stor.

- Jeg vil bli pol'ti, og fange tyver og sånn.

Martin synes at skolen er bedre enn barnehagen.

- De som var større enn meg, banka meg i barnehagen.

- Skjer ikke det på skolen, da?

- Det æ'kke lov der.

- Var det lov i barnehagen, da?

- Nei, ikke så veldig.

Ellers er Martin opptatt av stein.

Martin Nygård Jensen.

Han kan sitte i lange tider og hake løs småbiter med hammer og meisel. Og han har fått være med pappa i mørke gruveganger med lommelykt.

- En gang holdt jeg på å finne en diamant, tror jeg. De fineste steinene jeg veit om, er slike som glitrer i blått.

For et par uker siden traff jeg Martin i Nykirke. Et søskenbarn av ham ble døpt. Det var vanskelig å sitte stille så lenge, innrømmer han. Om han husker hva som skjedde da?

- Hanna fikk vann i håret og litt sånn.

Rett før det hadde Martin vært i Nykirke i forbindelse med at bestefaren hans ble begravet.

- Jeg så at han ble lagt ned i grava. I kirka husker jeg at jeg gråt. Bestefar hadde vært sjuk lenge, og det fantes ikke noe medisin som kunne hjelpe. Det var ganske mange som var lei seg, ja nesten alle. Iallfall mamma, for det var jo pappaen hennes. Ja, det er nesten

så jeg begynner å gråte nå igjen.

Vi sitter stille et øyeblikk før Martin forteller at nå har han solgt kreftmerker.

- Hadde det vært nok penger til å forske på medisin, så hadde bestefar kanskje vært frisk.

Vi snakker om det som skjedde i kirken, og jeg spør Martin hva han tenker om Gud.

- Jeg trur på Gud, jeg. Han har herredømme over jorda. Det var Jesus som levde på jorda. Han ble hengt på korset av romerne.

- Har du hørt om det på skolen.

- Nei, det har pappa fortalt. Men jeg husker at presten sa at den som tror på Gud, får evig liv.

- Hva tror du det betyr?

- Veit ikke.

Pause. Martin sitter og ordner på sitt lego-romskip.

- Jeg trur at Gud alltid har vært en slags engel. Men Jesus har levd her på jorda.

berger

– Vi skulle gjerne hatt en kvinnelig prest i vår menighet

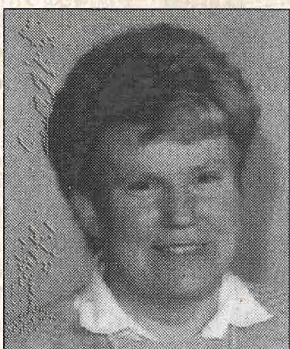
Tidligere i høst, da Den norske presteforening hadde årsmøte, raste en kraftig debatt om kvinnelige prester. Foranledningen var at Presteforeningen valgte en kvinneprest-motstander som ny leder. Menighetsbladet var nysgjerrig på noen lokale syn på dette, og stilte våre tre mannlige prester og tre kvinnelige menighetsrådsledere følgende spørsmål: Hva er ditt syn på:

1) Kvinnelige prester? 2) Kvinner generelt i kirkelige sammenhenger? 3) Det som nå skjer i Presteforeningen?

Leder i Heggen menighetsråd
Helga Faugstad Albrigtsen:

1. Jeg syns det må være likhet i prestegjeringen.
2. Likhet i avgjørelser og valg. Kvinner har mye å bibringe.
3. Jeg syns det skulle vært valgt en kvinnelig leder – eller en mann som var for likestilling i prestegjering. Noen melder seg ut som en protest. For å få til likestilling må noen kanskje ta den markering det er å melde seg ut, – kanskje man da kan komme videre.

Leder i Nykirke menighetsråd
Guri Jensen:

1. Det kan godt være kvinnelige prester også.

2. Kvinner og menn bør være likestilte her.

3. Har ikke gjort meg opp noen bestemt mening.

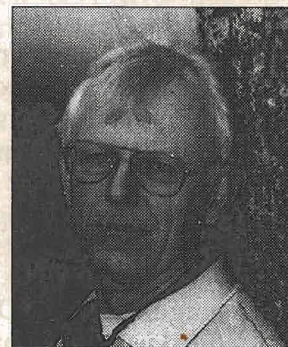

Leder i Snarum Menighetsråd
Ingebjørg Hovde:

1. Jeg er for kvinnelige prester. Det som står i Bibelen som taler mot, må sees over tid og knyttes opp til den tid vi lever i.
2. Det bør være likestilling mellom kvinner og menn. Det er snevert å ha noe skille i 1994.
3. Presteforeningen bør ha rom for begge syn, det må være toleranse. Jeg syns det er fint at menn også har stilt seg solidarisk med kvinner.

Sokneprest Jon Mamen:

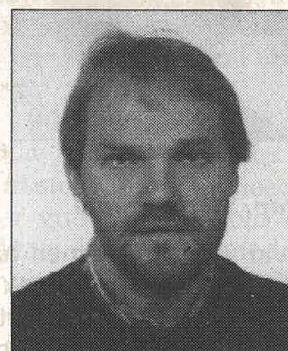
1. Jeg er for kvinnelige prester. Det er umulig i dagens likeverdssamfunn å argumentere mot. Jeg skulle gjerne hatt en kvinnelig prest i vår menighet.
2. Det er viktig med dyktige representanter av begge kjønn, i styre og stell, som sammen tar avgjørelser. Kvinner har ofte en annen vinkling på saker enn

menn, og kan derfor bringe nye positive synsmåter.

3. Mitt syn er at den valgte leder av presteforeningen er en faglig dyktig leder, som er demokratisk valgt, og bør respekteres for det, selv om jeg stemte for den andre kandidaten.

Presteforeningen er ikke et trosamfunn, men en faglig organisasjon. Det er en avsporing å ta opp kampen om kvinnelige prester der. Vi bør ha plass og respekt for begge syn.

Res. kap. Tormod Moviken

1. Ja, jeg vil gjerne ha en kvinnelig prest så fort som mulig. Det er på tide å få brutt opp det tunge og bastante mannsmiljøet. Kvinner er en positiv ressurs her.

Forts. s. 12

Tekoppen er tom og vi er i ferd med å avslutte samtalen. Men et spørsmål har ventet der hele tida...

– Du som har studert ensomhet og nyreligiøsitet og samtalt med mange mennesker om dette – hvem kan ende opp i "noe slikt?" – Egentlig hvem som helst. Det handler ofte om mennesker med sterk karisma, gjerne mennesker med udekkede maktbehov, som tiltrekker seg folk. I et system med lite tid til ettertanke kan man etter hvert miste perspektivet. Besinnelse på sin egen sunne tradisjon gjør en bedre rustet til å møte disse strømningene. Kristen tro – rett forstått – er friskapende. Kunnskap om nyreligiøsitet setter egen tro i relieff. Viten om de andre og deres tro demper angsten i møtet med dem og gir trygghet i samtalen. Jeg har tro på opplæring i nyreligiøsitet, f. eks. gjennom menighetsskoler. Det er viktig at dette skjer i en sammenheng, innenfor rammer. Jeg har ikke tro på å kjøpe inn en bokstabel for å lese seg til denne kunnskapen aleine, sier Arne Tord før han tar på seg jakke og skjerf og forsvinner ut i nattemørket

Bente

Suksess med Barnegospelkor på Snarum

22. september startet det nystiftede Snarum Barnegospel øvelsene i Snarum kirke med nærmere 40 fremmøtte barn mellom 4 og 8 år.

Fortsatt er det imidlertid plass til flere, ettersom vi har muligheten for å dele gruppa hvis det skulle bli nødvendig.

Barnegospelen på Snarum er et resultat av flere måneders arbeid med planlegging og tilrettelegging. En komite bestående av Kari Saastad, Gro Korsbøen, Julie Saastad og Steinar Sund har i lengre tid arbeidet med dette prosjektet.

Den primære målgruppen for barnegospelkoret er barn mellom 4 og 8 år, ettersom det er denne aldersgruppen som har minst fritidstilbud.

Barnegospelkoret er også ment å skulle kompensere for mangelen på søndagsskole i bygda. Det er vanskelig å samle barn på søndag formiddag til tradisjonell søndagsskole nå for tiden, da er det lettere å ha et tilbud på en

hverdags ettermiddag.

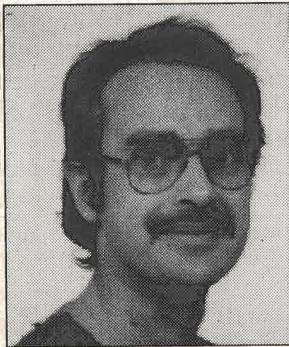
Øvelsene i barnegospelen er mer enn sang. Vi vil forsøke å lære barne litt friske barnesanger med kristent innhold samtidig som vi også vil aktivisere barna med lek, tegning eller andre formingsoppgaver. Øvelsene vil også inneholde en andakt med flanellograf tilpasset de minste barna.

Hensikten er å samle barna både om lek og alvor. Det skal være moro å være med i Snarum Barnegospel, og vi håper på fortsatt stor oppslutning fra småbarnsfamiliene i menigheten.

Det er vår målsetning å få i stand et levedyktig barnegospelkor som kan opptre på familiegudstjenester og ved andre anledninger, f.eks. på gudstjenesten julaften, som et friskt innslag under gudstjenesten. På den måten håper vi å bevisstgjøre både barn og foreldre på kirken og gudstjenestelivet slik at det på lengre sikt kan oppstå ringvirkninger i form av økt oppslutning om gudstjenesten.

Steinar Sund

Kallskap. Steinar Sund

1. Jeg var i tvil før – men har nå kommet til at det er en sak med underordnet betydning. Det viktigste er at Guds ord blir forkynt, klart og rent, ikke om det er mann eller kvinne som utfører gjerningen.

2. Kvinners arbeid i ulike kirkelige sammenhenger bør være likestilt med mannens.

3. Jeg synes det er negativt at presteforeningen vil ha streikerett for sine medlemmer. Ellers syns jeg striden om presteforeningens leder slås alt for stort opp. Lederen er valgt etter lovlige demokratiske prinsipper, og jeg har ingen forståelse for at medlemmer melder seg ut i protest.

Anne B

«Åmot nye kirke»

Fra Åmot kapell til "Åmot nye kirke". Det er veien som nå er påbegynt etter den triste brannen på Åmot kapell natt til 17.mai.

En plankomite bestående av Per Ole Buxrud, Odd Ø. Hovde, Sverre Hunstadbråten, Jon Mamen og Tormod Moviken er allerede godt i gang med arbeidet. Hovedplanene er for lengst presentert i lokalpressen. Komiteen

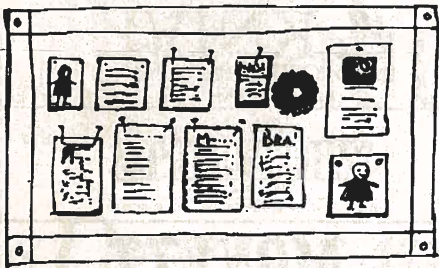
håper på at alle formalia med reguleringsplaner osv kan gå så raskt og smertefritt gjennom de kommunale organer som mulig.

Slik komiteen foreløpig tenker seg det, vil det bli et bygg med en hovedetasje og en underetasje. I underetasjen håper en å kunne få plass til ungdomsklubb, kirkegårds-funksjoner og eventuelt et bibliotek. I hovedetasjen vil det være et menighetssenter med plass til både en eldrekafe og ser-vice-rom, i tillegg til selve kirkerommet. Til sammen dreier det seg om vel 1000 kvm bebygget flate.

Vi er spente på fortsettelsen, og ønsker Per Ole Buxrud og de andre i plankomiteen lykke til med det videre arbeid. Menighetsbladet vil holde sine lesere orientert om det som skjer.

b

Oppslagstavla

Er det vanskelig å treffe presten?

Prøv sokneprestens personsøker, nr 96 50 71 40.

Kallskap. Sund har mobiltelefon nr 94 32 65 35.

Res.kap. Moviken er lettest å treffe på sin hjemmetelefon 32 78 23 50.

Utbedringsarbeider på Heggen kirke

På Heggen kirke er det behov for en del restaurerings-arbeid. Det gjelder utbedring av det elektriske anlegget, maling og utskifting av takrenner og nedløp.

Utlysning av klokkerstillinger

Klokkerstillingene ved Heggen, Nykirke, Snarum, Vestre Spone og Gulsrud kirke/kapell lyses ut. Klokkeren gjør tjeneste ved alle gudstjenester på søn- og helligdag. Klokkeren har medansvar for gudstjenesten sammen med prest og organist, særlig for bekjentgjørelser. Klokkeren kan få oppgaven som tekstleser. Det er beregnet tid til forberedelser. Kjøregodtgjøring.

Stillingene skal besettes hver for seg, og kan ikke kombineres.

Klokker lønnes i lønnstrinn 9-15. Stillingene utgjør følgende andel av full stilling: Heggen 7,8%, Nykirke 6%, Snarum 6%, Vestre Spone 3,6%, Gulsrud 2,3%.

Nærmere opplysninger om stillingene kan gis av soknepresten.

Søknader som gjelder Heggen og Gulsrud stiles til Heggen menighetsråd.

Søknader som gjelder Snarum og Vestre Spone stiles til Snarum menighetsråd.

Søknader som gjelder Nykirke stiles til Nykirke menighetsråd. Søknadsfrist 1. desember 1994.

Soknediakon

Diakonstillingen er utlyst, og det har kommet en søknad. Jan Erling Hevrøy er 45 år og utdannet diakon fra Diakonhjemmet i Oslo. Han har i mange år arbeidet i hjemkommunen Austevoll som sykepeleier, delvis også i administrative lederposisjoner. Menighetsrådene har fått anledning til å uttale seg om søkeren. Det blir tilsetning ved bispedømmerådet i møte 11. november.

Kontorhjelp

Det har blitt kontorhjelp på Kirkekontoret. Anne-Berit Langeland har siden i sommer utført prosjektoppgaver i kirken med lønn fra Arbeidskontoret. Fra midten av oktober får hun oppgaver på Kirkekontoret. Dette vil gjøre det mulig å utvide kontorets åpningstid. Anne-Berit blir til vanlig på kontoret mandag til torsdag kl 10-14.

Orgel i Rud kapell

Det er nå gjort bestilling på nytt orgel til Rud kapell. Kanskje kommer det på plass og kan innvies allerede 6 november.

Vi minner om at en del av kjøpesummen må samles inn i menigheten. Den som vil gi et beløp, kan bruke kontonr 2270.53.48883.

Nye handikapinnganger

Kommunen har engasjert arkitekt Sigmund Heier til å planlegge bygging av inngang for funksjonshemmede ved Nykirke, Vestre Spone kapell og Gulsrud kapell, samt toalettbygg ved Heggen kirke.

Studiepermisjon

Kateket Arild Løvik skal ha studiepermisjon i november måned. Han skal først til England og se på hvordan kristent ungdomsarbeid drives der. Så skal han til Tyskland og studere hvordan konfirmasjonsundervisningen er lagt opp.

Julekonsert i Nykirke

Søndag 11. desember bør dere allerede notere dere. Da vil Åmot jente- og guttekorps avholde sin årlige julekonsert i Nykirke. Det blir i tillegg til konserten også gløgg og pepperkaker. Arrangementet begynner kl. 17.00.

Maling av Nykirke

Folk som har vært innom eller forbi Nykirke i høst, har sikkert lagt merke til store stillaser opp etter veggene.

Kirken er i ferd med å få ny maling. Det var vurdert om en burde skifte panel samtidig, men den opprinnelige veggen har vist seg i utrolig bra stand. Ved hjelp av en spesiell teknikk med infrarøde stråler er nå den gamle malingen fjernet. Og ny maling, dvs. god, gammeldags linoljemaling, blir nå påført veggene.

Kirkejubileum på Snarum

Søndag 13. november er det duket for stort jubileum i Snarum kirke som i år fyller 125 år. Snarum menighetsråd har i lengre tid arbeidet med å forberede en verdig markering av denne begivenheten.

Jubileumsgudstjenesten blir i Snarum kirke kl. 11. Medvirkende prost blir Arne Wisløff, alle 3 prestene i Modum sammen med kateketen og organistene Johnsen og Hæhre.

Sysle blanda kor har allerede takket ja til å være med både i kirken og under kirkekaffen. Andre sang og musikk-krefter er også invitert.

Av tidligere Snarums-prester har Olav Jakob Tveit takket ja til å være til stede under jubileet.

Etter gudstjenesten blir det så kirkekaffe på Snarum ungdomslokale hvor det blir skikkelig bevertning og også en del underholdning i tillegg til eventuelle jubileumstaler. De kommunale myndigheter er også invitert til å være med.

Vi håper på stor oppslutning om denne begivenheten i Snarum kirke i november.

Steinar Sund

Kirkekalenderen

SØNDAG ER KIRKEDAG

6/11 Allehelgenssøn.

Åp 21,1-7

Heggen kl 11 - Mamen

Nykirke kl 11 - Moviken

Rud kl 11 - Sund

Snarum kl 19 - Sund

Olavskirken kl 11 - Børresen

13/11 25.s.e.pinsø

Joh 6,37-40

Snarum kl 11 - jubileums-

gudstjeneste

Vikersund kl 19 NB - Mamen

Olavskirken kl 11 - Enger

20/11 Siste s. i kirkeåret

Matt 25,1-13

Heggen kl 11 - Mamen

Nykirke kl 11 - Moviken

Vestre Spone kl 11 - Sund

Olavskirken kl 11 - Dahl

27/11 1.s.i advent

Matt 21,1-9

Nykirke kl 11 - Moviken

Snarum kl 11 - Sund

Vaaraan kl 11 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Børresen

4/12 2.s.i advent

Luk 21,25-33

Heggen kl 11 - Sund

Vestre Spone kl 11 - Moviken

Rud kl 11 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Karen S.

Solberg

11/12 3.s.i advent

Matt 11,2-10

Nykirke kl 11 - Mamen

Snarum kl 11 - Moviken

Vikersund kl 11 - Løvik

Olavskirken kl 11 - Sundby

18/12 4.s.i advent

Joh 1,19-27

Heggen kl 11 - Sund

Eikvang kl 11 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Enger

Se også annonser i lokalavisene.

Slekters gang

Heggen

Døpte:

14/8 Fredrik Lobben
(Olavskirken)

21/8 Henrik Waage Niemann

4/9 Amalie Dyrnes

Elisa Marciel Sanchez
Haldorsen

Sindre Jacobsen Finsrud

11/9 Håvard Heslien

Vanja Lunde Nessjøen

18/9 Elin Kvisgaard
Gulbrandsen (Rud)

25/9 Ole Edvard Nilsen
Kleivan

9/10 Karoline Braathen

Rydgren

Danny René Berg Nilsen

Vigde:

10/9 Stein Arild Lie og Gro

Anita Brostigen Eriksen

Bent Olafsen og Berit

Håvet Denné (Rud)

Døde:

26/8 Karl Kronen

6/9 Solveig Hagen (Gulsrud)

7/9 Alvilde Eriksen (Rud)

9/9 Anny Andersen

Sigrid Aasmundrud (Rud)

13/9 Runar Vigdal (Rud)

14/9 Dagny Gundhus

21/9 Frank Grønvold

23/9 Wenche Bjørnstad (Rud)

30/9 Elling Ellingsen

Astrid Hovde

(Modumheimen)

6/10 Gudbrand Askheim

7/10 Einar Kind

30/9 Elling Ellingsen

Astrid Hovde

(Modumheimen)

6/10 Gudbrand Askheim

7/10 Einar Kind

Nykirke

Døpte:

11/9 Anders Hagen

11/9 Kristoffer Bendiksbj

25/9 Hanna Sofie Nygård

Vigde:

24/9 Regina Celia Rodrigues
de Mendonca og

Martin Norme Wikheim

Døde:

8/9 Margit Bjørnsen (Nykirke
Åmot)

23/9 William Christoffersen
(M.heimen Åmot)

7/10 Tormod Gunnar Bekken
(Nykirke Åmot)

12/10 Astrid Midtskogen
(M.heimen Åmot)

Snarum

Døpte:

18/9 Håkon Flattum Sundberg
Øyvind Kristiansen

9/10 Kenneth Pedersen

Vigde:

10/9 Rønnaug Lobben og
Robert Larsen